

Effatha

magazín



Pro katolickou charismatickou obnovu



2 | 2026

„Bůh lásky nečeká, až budeme dokonalí, aby si nás zamiloval a použil nás jako své nástroje. Dopřává nám, že můžeme druhým působit dobro, a přitom být velice ubozí, zranění a mít spoustu chyb. Pán hledí na tu velkou touhu, kterou máme v hloubi srdce, a kvůli ní nám vše odpouští.“

kard. Charles Journet



Effatha, číslo 2•2026 / Vydává Charismatická obnova, z.s. / Vychází 2–3x ročně / Červen 2026 / Redakce: Kateřina Lachmanová, Ignác Mucha, Tomáš Audy, Pavlína Bílková / Grafická úprava: Grafika Vodička & Dezortová / Adresa redakce: Charismatická obnova, Národní 8, 110 00 Praha 1 / Literární příspěvky a objednávky na adrese: effatha@cho.cz / IČO 708 39 409 / Registrace MK ČR E 17612 / Finanční příspěvky: na č. účtu 450718001/5500, var. symbol 101 / Tiskne: Tiskárna BNB, s.r.o., Náchodská 446, 549 32 Velké Poříčí / Rozšiřuje se bezplatně: MÍČ 46532 / Církevní schválení: Arcibiskupství pražské, č.j. 232/91. Titulní fotka: Roman Polách / Člověk a Víra.

Obsah

Vyučování

Jestliže se můj lid pokoří..... 2

Formace

Škola Encounter Ministries 5

Představujeme

Lámači na CHARIS 6

Ukázka z knihy

Zdánlivě neúspěšná
evangelizace 8

Podporujeme

Češi sportovali pro Haiti 9

Svědectví

Je to tu, po tolika letech!..... 10

Doporučujeme

Evangelizace ve vlastní
rodině?! 12

Dieceze

Rok smíření v litoměřické
diecézi 14

Život v Duchu

Plamen Ducha ve Studené... 17

Výročí

SIRIRI slaví 20 let! 18

Svědectví

Přímluvná modlitba se rodí
z lásky 20

CHARIS

Papež s charismatiky 20

Ekumena

Letnice v Betlémské kapli... 23

Doporučujeme

Boží influencer Jan Křtitel... 24

Konference o evangelizaci... 25

Zemřel na pódiu během konference



Na internetu mě zaujalo krátké video z charismatické konference v Kanadě roku 1992. Na stadionu promlouval řeholník P. Gaston Hurtubise. Mluvil od srdce, nemoralizoval. Jeho promluva byla spíše vřelým vyznáním o tom, že jsme bezmezně milováni a Ježíšovo srdce nám zůstává vždycky otevřené – navzdory naší bídě. Při slovech „díky, Pane!“ padl k zemi a zemřel.

Jeho poslední slova zněla asi takto: „Dokud člověk nepochopí, do jaké míry nás Pán miluje, je třeba prosit Ducha svatého, aby se v nás modlil, aby volal k Otci a vyprošoval nám milost pochopit šířku, délku, hloubku a výšku Boží lásky ke každému z nás. A navzdory všemu, čím jsme si prošli a co jsme udělali, nám Pán říká: Stačí jediný pohled. Jediné gesto otevřenosti. Jediné gesto odpuštění... On je připraven otevřít nám své Srdce, přijmout nás k sobě do blažené věčnosti. Díky, Pane!“

Vybavuje se mi k tomu české rčení, že strom nakonec padne tam, kam se naklání. A podle naléhavosti, s jakou P. Gaston hovořil, mi připadá, že mluvil o tom, čím jeho srdce přetévalo. Po tom srdečním infarktu musel padnout přímo do otevřeného Ježíšova Srdce.

A tak i já jsem znovu zatoužil „naklánět se“ k tomuto otevřenému Srdci. Prosím Ducha svatého, aby mi dal více pochopit šířku, délku, hloubku a výšku Boží lásky ke mně a ke všem lidem. A navzdory tomu, čím jsem si prošel, jaký jsem a co jsem kdy provedl, prosím, aby nepřestával proměňovat mé srdce, mé postoje a skutky.

Za redakci Effathy vám přeji, aby vás toto číslo i blížící se Konference CHARIS povzbudily k většímu „náklonu“ směrem k náruči, v níž byste jednou rádi přistáli.

Ignác Mucha

P.S. Zmíněné video najdete zde: vira.cz/gaston

„Jestliže se můj lid pokoří..., uzdravím jejich zem“

Pavla Streža z Dolného Kubína čtenářům Effathy netřeba představovat, jeho první přednáška na téma hříchů naší historie a zástupného pokání zazněla na Konferenci v Brně už před několika lety a měla i praktické vyústění na mnoha místech naší vlasti. Přečtěte si jeho biblické zamyšlení nad tímto tématem, které je stále aktuální.

Nedávno jsem si znovu procházel Bibli na téma ***jak souvisí náš hřích s nepožehnaním země***. Dost mě překvapilo, kolik výmluvných citátů jsem k tomu našel.



Pavol Strežo

Asi všichni známe příběh o Kainovi a Ábelovi v Gn 4. Příмым důsledkem prolité krve byl nedostatek úrody: „Slyš, krev tvého bratra ke mně volá ze země!... Když budeš obdělávat zem, už ti nedá svoji sílu“ (Gn 4,10–12).

Velmi podobný citát, byť méně známý, nacházíme ve 2. knize Samuelově: „Za Davidových dnů byl po tři roky za sebou hlad, a tak David hledal Hospodinovu tvář. Hospodin řekl: „Na Saulovi a jeho rodině lpí krev, protože dal zabít Gibeonce“ (2S 21,1). Pro případné samostudium doplňuji pár dalších úryvků, které mluví o tom, jak země trpí pro hřích lidí: Ž 106,37–38; Jer 3,2–3; Jr 12,4; Jl 3,19; Iz 24,4–6; Ez 36:17–18.

Hned první zadání, které dostali Adam s Evou, bylo to, že mají pečovat o zemi, kterou jim Bůh svěřil, doslova stát se pastýři stvoření. Podobně Abraham nejenže dostal od Boha povolání, ale i zemi jako dědictví. My katolíci bychom také měli takhle smýšlet, a to nejen ve smyslu ochrany životního prostředí (viz encyklika papeže Františka *Laudato si* – pozn. red.). Když se řekne „farnost“, nemyslí se tím jen společenství stejně smýšlejících, ale i území, za něž neseme zodpovědnost.

Když jsem v roce 2012 organizoval první kající modlitbu za oběti šoa (holokastu), neměl jsem potuchy, co všechno Bůh chystá. Tehdy mi jen Pán položil na srdce, abych se před ním pokořil za nevinně prolitou krev

židů v našem městečku Dolný Kubín a omluvil se za ty hrůzy těm žijícím. Konkrétně se jednalo o mou paní učitelku, které Němci za aktivní pomoci slovenských gard deportovali tatínka do Osvětimi, když měla pouhé dva roky; od té doby ho už neviděla. Zeptal jsem se jí: „Už se vám vůbec někdy někdo omluvil za to, co jsme vám židům udělali?“ Odvětila, že ne. A tady začala moje cesta – Bůh mi láskou zlomil srdce.

Dnes máme za sebou s mými přáteli z komunity více než 20 míst na Slovensku a 6 míst na Ukrajině, kde jsme uspořádali veřejnou kající modlitbu. Jsem až dojatý tím, jak se Bůh k našemu pokání přiznal. V knize Paralipomenon vybízí Bůh lidi k pokání slovy „jestliže“:

„Jestliže se pak můj lid, který se nazývá mým jménem, pokoří a bude se modlit, bude hledat mou tvář a odvrátí se od svých zlých cest, potom je vyslyším z nebe, odpustím jejich hříchy a uzdravím jejich zem (2Par 7,14).“

Když my pořešíme svůj díl, On slibuje, že udělá zbytek: vyslyší naše modlitby, odpustí hříchy (náš i našich předků, jak se modlil i prorok Daniel), a uzdraví naši zemi.

Důležité prvky kajících iniciativ

Vždycky jsme se snažili, aby kající iniciativy ve městech měly tyto prvky:

- Na modlitbu pokání jsme se připravovali jako skupina věřících z různých církví několik měsíců, a to zejména modlitbami a půsty, ale také zkoumáním místní historie a vyučováním, proč je opravdové pokání a usmíření tak potřebné.

- Kdykoli to bylo možné, vždy jsme zapojili místní autority. A nejen duchovní (kněze, pastory, biskupy), ale i představitele města (starosty či poslance).

- Pokud šlo o pokání za holokaust, snažili jsme se sehnat přeživší příbuzné, nebo alespoň představitele nejbližší židovské



Zleva: Michail Kapustin, Peter Chudý a P. Peter Kentoš při modlitbě za smíření v Prešově.

náboženské obce. Na jiných místech šlo třeba o usmíření s Romy, mezi Maďary a Slováky, Čechy a Němci, katolíky a protestanty.

Ovoce zástupného pokání

Dnes mohu dosvědčit, že jak Dolním Kubíně, tak i v jiných městech na Slovensku jsme citelně zažili to, že se Bůh k našemu zástupnému pokání přiznal a vylil své požehnání. Vypadalo to různě:

- v některých městech se křesťané z různých církví následně dohodli, že se spolu chtějí setkávat na modlitbách i nadále, a vznikly mezi nimi nádherné vztahy;

- spřátelili se představitelé židovské obce a církve (církví);

- místní křesťané zažili, že jim Pán požehnal příchodem nově obrácených nebo že ožila a rozrostla se mládež;

- v některých městech přišli noví investoři a snížila se nezaměstnanost;

- zažili jsme i to, že se po kající bohoslužbě v místě zjevně snížila kriminalita, případně se zavřely problémové podniky (hospody s častými rvačkami, herny, striptýzový bar...).

Hřích bez pokání vždycky plodí jen další hřích. Generace se mění, ale kletba trvá. Historie je plná krutostí a útlaku od mocných a bohatých, nesmyslných válek, utrpení nevinných a prolité krve. A nevinně prolitá krev volá po pomstě, protože Bůh je milosrdný otec, ale i spravedlivý soudce: „Hle – Hospodin opouští svůj příbytek, aby



ztrestal viny obyvatel země. Země odkryje na ní prolitou krev, přestane příkrývat své zabité“ (Iz 26,21).

Žijeme v čase milosti

Stále ještě trvá čas milosti. Ano, Bůh je až skandálně milosrdný a volá křesťany k tomu, aby v Ježíšově jménu přinášeli naději a vyváděli ty, kdo žijí v království temnoty do království světla. Evangelium je dobrá zpráva nejen pro jednotlivce, ale i pro celá města a země. Jedině Beránek Boží totiž snímá hřích celého světa, jen On na sebe bere a unese utrpení nevinných.

List Židům 12,24 prohlašuje, že Jeho krev „volá hlasitěji než krev nevinných“.

Papež Jan Pavel II. se v přípravách na Jubileum 2000 rozhodl odprošovat Boha za bolavé dějiny církve a k témuž povzbuzoval i všechny biskupy a kněze, např. v listu Tertio millenio adveniente nebo v listu Incarnationis mysterium:

„Třeba však uznat, že dějiny zaznamenávají i nemálo případů, které jsou určitým antisvědectvím křesťanství. Pro pouto, které nás v tajemném těle spojuje jedny

s druhými, my všichni, ač za to neneseme osobní zodpovědnost, a ani nechceme soudit místo Boha, který jediný zná srdce, neseme tíhu omylů a provinění těch, kteří nás předešli... Jako Petrův nástupce žádám, aby církve, silná svatostí, již přijímá od svého Pána, poklekla v tomto roce před Bohem a prosila za odpuštění za minulé i přítomné hříchy svých dítek.“

A tady možná začíná i tvůj příběh... „Hledal jsem mezi nimi někoho, kdo by opravil hradbu a postavil se do trhliny před mou tvář za tu zem, abych ji nezničil, ale nenašel jsem. Vylíji proto na ně své rozhořčení...“ (Ez 22,30–31; B21). Každý z nás se může stát „duchovním archeologem“ a prostřednictvím pokání přinést požehnání do své vesnice či města. Bůh vždy hledá alespoň jednoho: budeš to ty?

Pavol Strežo

Autor článku je vedoucí

Společenství Nové Evangelizace

(www.spolocenstvosne.sk) a evropský

vice-direktor iniciativy Toward Jerusalem

Council II. za Evropu (více viz stránky

www.tjciieurope.eu).

Škola Encounter Ministries online v češtině

Od září 2026 se otevírá online Škola Encounter Ministries v českém jazyce, přihlašování již probíhá, veškeré informace naleznete na webových stránkách: <https://cz.encounterschool.org>

Škola čerpá z bohatství katolické tradice. Vyučuje, vybavuje a aktivuje Ježíšovy učedníky, aby hlouběji poznali a projevovali Boží lásku skrze moc Ducha svatého. Jedná se o dvouletý formační program (lze absolvovat i jen 1 rok), zaměřený na život v Duchu svatém a evangelizaci. Základem je znovuobjevení naší identity, kým jsme jako synové a dcery Boží, a zaučování do služby v moci Boží za pomoci charismat. Požádali jsme její čerstvé absolventy o krátké svědectví.

„Studium ve Škole Encounter Ministries bylo pro mne obrovským požehnáním. To, co jsem vždy slyšela spíše jen v teorii, jsem zde mohla začít používat v praxi a zakoušet, že to, o čem píší Skutky apoštolů, se děje i dnes: že jsme všichni posláni šířit Boží Království nejen slovy, ale též mocnými činy. Duch svatý nás k tomu zmocňuje a tato škola mě konkrétně učila, jak jeho dary naplno a správně používat. Hojně to teď využívám ve své službě.“
Sr. Marie-Anna, OSU

„Šest let poté, co mě Ježíš vytrhl z temnoty závislosti, a dva roky po uzdravení páteře z následků pádu z osmi metrů jsem stále cítil bezmoc vůči utrpení druhých. Zlom nastal ve škole Encounter Ministries: křest v Duchu

a přijaté dary mi umožnily začít předávat dál, co jsem od Ježíše zdarma dostal. Upevnil jsem se v identitě Božího dítěte, v láskyplném vztahu s Bohem i v tom, jak stát v nadpřirozené ochraně a autoritě nad nemocemi i zlými duchy, abych mohl trpícím zprostředkovat osobní setkání s Ježíšem.“
Tomáš Válka

„Po dobu studia mě kromě jiného zaujaly výklady a principy z Písma, protože zásady, které tam čteme, jsou platné i dnes a můžeme je aplikovat do našeho života a služby. Škola mi také dala odvahu modlit se za vnitřní i fyzické uzdravení.“
Martin Prášek

„Vnímám obohacení především v prohloubení osobního vztahu s Bohem, v zakoušení Boží lásky a hlubší důvěry k Němu. Jsem vděčná za dva roky intenzivní formace, díky níž Bůh znovu zasáhl mé nitro. Vnímám v sobě touhu šířit Boží lásku, dobro krásu, moc, uzdravení, pokoj, světlo...“
Sr. M. Bernadeta, OP

„V průběhu dvou let studia postupně nastalo mnoho změn v mém životě. Nejvíce jsem vděčná za všechna intenzivní setkání s Pánem a z toho plynoucí větší potřebu trávit s Ním čas – nad Písmem, ve svátostech, v tiché modlitbě. Jsem vděčná za naše manželství a rodinu, v níž má Ježíš najednou mnohem více místa. Z toho všeho plyne touha po službě druhým a větší radost a jistota ve službě.“
Mlada Kyovská Šerých

Lámači na Konferenci CHARIS

Hlavním hostem letošní Konference jsou Lámačské chvály ze Slovenska, které si v programu užijeme na hlavním pódiu především v pátek. Večer v rámci paralelek povedou evangelizaci „ad intra“, tj. do vlastních řad. Níže nám poskytl pár slov o celé skupině její vedoucí Braňo Letko.

Lámačské chvály vznikly už v minulém tisíciletí, přesněji v roce 1994, kdy se v Bratislavě formovala společenství mladých, a někteří jsme začali hrát v kostele při bohoslužbách. Název kapely odkazuje na místo, kde jsme začínali – bratislavská čtvrť Lamač. Časem jsme jméno změnili na lámačské, protože dnes už v té čtvrti nebydlíme a význam se posunul na „lámači, prolamovači lidských srdcí“. Chvály vnímáme jako spontánní vyjádření radosti a vděčnosti Bohu, znamenají pro nás osobní setkání s Bohem a prostor pro společnou modlitbu. Celé roky nás provází biblický verš „Bůh přebývá ve chválách svého lidu“ (Ž 22,4 – ve slovenštině doslova „trůní“, srov. B21: „Ty sám jsi svatý, trůníš uprostřed izraelských chval“).

Naše společenství dnes nepochází z jedné farnosti, jsme z celého Slovenska,

ale spojuje nás společná víra a různorodá služba, především na různých místech Slovenska a v Čechách. Charismatická obnova nás přivedla k odevzdání životů Ježíšovi a k hlubšímu prožívání víry, probudila v nás touhu sloužit druhým.

Nejčastěji sloužíme ve farnostech a na obnovách pro mladé, ale také ve věznicích u nás i v ČR, které navštěvujeme v posledních letech pravidelně. Tato služba vznikla z potřeby přinášet naději tam, kde je to nejvíce zapotřebí (světlo svítí lépe ve tmě než ve stínu ☺). Po jedenácti letech už máme pro službu ve věznicích několik týmů, které si říkají „Společenství Dismas“: vede ho





Michal Libant a zahrnuje mj. stovky dobrovolníků, kteří se za vězně modlí a odpovídají si s nimi (vloni v říjnu byl právě s Michalem L. moc zajímavý rozhovor v Katolickém týdeníku – pozn. red.). Služba chval, svědectví a přímluvné modlitby ve věznicích je pro nás velmi specifickou formou evangelizace, která nás posouvá dál.

Tábor „Emmaus mission“, který letos připravujeme se společenstvím Gedeon z Valašska a mj. se s. Dominikou Konečnou OSF, je první větší spoluprací. Vyrůstá z táborů pro mladé a duchovních obnov pod názvem „Vyvolený“, které jsme dělali několik roků na slovenské Oravě a chceme na něm nabídnout mladým setkání s Ježíšem a prostor pro růst ve víře i ve chvále. Zkrátka na skutečné setkání s Ježíšem člověk jen tak nezapomene! Navštěvujeme také střední školy, kde

nabízíme jednodenní i tří denní obnovy pro studenty – i tam se jedná o velké dobrodružství s Ježíšem, máme z nich úžasné zkušenosti a svědectví. Ostatně svědectví lidí, kteří prožili Boží dotyk při naší společné službě a žijí opravdově svou vírou, jsou pro nás vždycky velkou inspirací a důvodem k vděčnosti.

Nejvíce nám leží na srdci evangelizace, jednota církve a podpora mladých lidí ve víře. Věnujeme se také doprovázení mladších muzikantů ve škole chval „Healing Grooves“, která probíhá formou pravidelných setkání, sdílení zkušeností a společného růstu. Pro mladé a nadějně tvůrce nových písní chval jsou určené víkendovky „Tvorit může každý“.

Těšíme na setkání s vámi na Konferenci CHARIS v Brně, kde budeme hosty úplně poprvé!

ZDÁNLIVĚ NEÚSPĚŠNÁ EVANGELIZACE



Jednou jsem se účastnil misí v Sables-D'Olonne. První den jsem byl ve dvojici s jedním řeholníkem. Na ulici jsme se dali do řeči se starším mužem.

Po chvíli nás pozval k sobě domů, abychom si mohli víc

popovídat. I když... většinou mluvil jen on sám! Zjevně se vůbec nehodlal bavit o víře; kdykoli jsme nadhodili tohle téma, ihned stočil řeč na svou nepřítomnou manželku. Podle jeho slov to byla silně věřící, aktivní farnice. On s námi chtěl hovořit jen o své maratonské minulosti: vzpomínal na různé závody a pokaždé ukázal na některou ze sportovních trofejí, kterých měl doslova plný byt. Stěny jídelny zdobily desítky fotografií, na nichž figurovali on nebo jeho žena z Antil v běžeckých dresech. Délka návštěvy odpovídala této velkolepé minulosti...

Při odchodu můj společník podrážděně poznamenal: „Neměli jsme sem vůbec chodit. Hned bylo jasné, že o víře mluvit nechce. Jen jsme s ním marnili čas.“

Později jsme dali řeč s jednou postarší paní, která seděla venku na lavičce. Řekla nám, že v Boha věří, ale od pohřbu manželky už nezvládá chodit do kostela. Prý tam

na ni ještě víc doléhá její samota. Najednou jsem se slyšel, jak říkám: „Společenství je ale důležité... Mimochodem, v této farnosti jsou moc milí lidé, například jedna žena z Antil. Neznáte se?“ Jméno jí nic neříkalo. Rozhovor pak náhle ukončila s tím, že má nějakou schůzku. Spíš se s námi už nechtěla bavit.

Po dlouhém monologu pana běžce bylo tohle setkání naopak moc krátké. Ani pak jsme nebyli o nic úspěšnější, skončili jsme den s pocitem zklamání. Ovšem ještě ten večer jsem v kostele zahlédl ženu, která mi byla jaksi povědomá – z fotek našeho maratonce. Ukázalo se, že je to skutečně ona! Živě se zajímala se o naše misie, a tak jsem jí řekl o rozhovoru s vdovou, kterou jsme se snažili povzbudit k návratu do kostela.

Čtyřdenní misie jsme zakončili děkovnou mší svatou. Po ní za mnou přišla farnice z Antil a radostně mi hlásila: „Ona přišla!“ Chvíli mi trvalo, než mi docvaklo, o kom mluví. „Ta paní opravdu přišla na mši! Mluvila jsem s ní. Byla tak šťastná... Plakala a plakala... Byla opravdu šťastná.“

Byl to pro nás doslova Boží dárek na rozloučenou, ukázka Boží prozívatelnosti... Zkrátka mezi našimi prvními dojmy a skutečným smyslem toho, co se děje, bývá velký rozdíl.

P. Etienne Grenet
(z knihy *Bůh koná*, Doron 2026)

Češi sportovali pro Haiti



Více než 3 500 lidí se letos zapojilo do květnové charitativní sportovní výzvy Move for Hope. Chůzí, během a jízdou na kole společně zdolali téměř 388 tisíc kilometrů a pomohli zajistit školní jídlo pro 2 924 dětí na Haiti. Původní cíl kampaně přitom překonali o 324 dětí.

Letošní ročník sportovní výzvy Move for Hope, kterou pořádá organizace Mary's Meals, přinesl rekordní výsledek. Move for Hope propojuje pohyb s pomocí dětem žijícím v extrémní chudobě. Účastníci během května chodí, běhají nebo jezdí na kole a zaplaceným startovním i svými výkony pomáhají financovat školní stravování v zemích, kde Mary's Meals působí.

„Do letošního ročníku jsme vstupovali s cílem zajistit školní stravování pro 2 600 dětí na Haiti. Máme velkou radost, že se díky obrovské podpoře účastníků podařilo tento cíl výrazně překonat. Další šanci na vzdělání a lepší budoucnost tak získají další stovky dětí,“ uvedl mluvčí české pobočky Mary's Meals Marek Telička.

Do výzvy se letos zapojilo 1 209 dospělých a 2 341 dětí. Šlo o množství jednotlivců, ale také 60 škol, 8 firem a 224 dalších skupin, týmů a komunit z celé České republiky. Účastníci **společně urazili 205**

978 kilometrů pěšky a během a dalších 181 796 kilometrů na kole. Vedle sportovních výkonů, které propláceli sponzoři výzvy, přispělo k výsledku také vybrané startovné od každého ze sportovců. Díky němu získá školní stravování 1 470 dětí, dalších 1 454 dětí bude podpořeno prostřednictvím nasportovaných kilometrů.

Významnou součástí letošního ročníku byla také **štafeta Move for Hope, která mezi 11. a 16. květnem projela napříč Českou republikou.** Více než **stovka dobrovolníků během šesti dnů zdolala symbolických 550 kilometrů** (zajistit jídlo na celý školní rok pro jedno dítě totiž stojí 550 Kč) a upozorňovala na smysl celé výzvy v desítkách měst a obcí po celé trase.

Organizátoři již nyní potvrzují, že sportovní výzva Move for Hope bude pokračovat i v příštím roce.

„Výsledky letošního ročníku ukázaly, že lidé chtějí spojit pohyb s konkrétní pomocí. Všem účastníkům, dobrovolníkům, školám, firmám i partnerům patří velké poděkování. Už nyní se těšíme na další ročník, který se uskuteční opět v květnu,“ doplnil Telička.



Je to tu, po tolika letech!

Ve výroční den poprav Jana Buly 20. května 2026 se v Jihlavě uskutečnila ekumenická kající modlitba za smíření historických křivd.

Vše začalo před deseti lety na Katolické charismatické konferenci v Brně přednáškou „Změním úděl svého lidu“ o kající modlitbě za historické křivdy a se svědectvím o smíření židů a katolíků na různých místech na Slovensku, které vedlo k proměně těchto měst. Jihlava si také prošla bolestnou historií a tíha minulosti zde byla stále patrná. Bylo nám zřejmé, že Jihlava takovouto modlitbu potřebuje, ale dlouho se nám nedařilo najít spojence, kteří by se pro tuto myšlenku nadchli. Před třemi lety jsme se seznámili s Davidem Loulou a začali jezdit do Modlitebního domu Hnízdo v Jiřicích na prorocké ekumenické společenství a učili se vstupovat do prorockých modliteb.

Jednou během chval a modlitby za Jihlavu nám Pán dal poznání, ve kterém byl vyobrazen jihlavský kopec Skalka, na kterém velké množství lidí chválilo Pána, mělo bílé prapory a jakoby za nimi, za tím kopcem, stál ohromný Ježíš. Po společném rozlišování jsme se dohodli, že tam uděláme modlitbu chval a budeme se ptát Pána, kam nás povede. Chvály byly nádherné, radostné

a přišlo mnoho podnětů, slov a obrazů. Důležité bylo poselství, že se máme spojit napříč jednotlivými církvemi ve společné modlitbě a chvále, čímž bude zlo umenšováno a přemoženo.

Na základě tohoto poznání jsme začali obcházet jednotlivé církve v Jihlavě a svědčit jim o tom, co jsme prožili při chválách na Skalce a k čemu nás Pán zve. Vždy jsme s nimi prožili bohoslužbu, modlili se s nimi, svědčili si a rozmlouvali. Žádná z církví nás neodmítla, spíše naopak, všude jsme se dočkali vřelého přijetí. Možná tím klíčovým bylo to, že jsme my přišli za nimi, katolíci za protestanty.

Ve stejnou dobu začal minorita otec Bonaventura v Jihlavě obcházet církve v podstatě se stejnou myšlenkou. Díky němu se uskutečnilo několik společných ekumenických modliteb. Při jedné z nich se dokonce sešli zástupci z deseti jihlavských církví. Spolupráce a vzájemné vztahy se prohlubovaly.

A pak přišla příprava na blahořečení Jana Buly a Václava Drboly. Oba kněží byli v rámci Babického procesu nespravedlivě odsouzeni a následně v Jihlavě popraveni. Z dopisů J. Buly vyplývá, že před popravou svým vrahům odpustil. Oslovil nás Pavel Šenkýřík, vikář brněnského biskupství, zda

*Přátelský rozhovor Ctirada Hrubého
(Evangelická církev metodistická),
Tedeáše Spišáka (Římskokatolická církev)
a Františka Tichého (Československá
církev husitská)*





bychom jim nepomohli uspořádat v Jihlavě bohoslužbu smíření. Domluvili jsme se, že ji pojmem jako kající modlitbu za historické křivdy, které se v Jihlavě udály. K přípravě jsme přizvali Davida Loulu, který nám svou zkušenost se smířením předal a následně pomohl uvést v život. Byl vybrán termín 20. května, den popravy Jana Buly.

V oné přednášce před 10 lety zaznělo, že až něco podobného budeme připravovat, budeme žasnout nad tím, jak Pán bude jednotlivé věci skládat dohromady. A to se taky dělo. Byli jsme si vědomi toho, že jdeme po tenkém ledě a vůbec nevíme, jak to všechno dopadne. Ale pokoj, který nás naplňoval, nás ujišťoval, že Pán je v tom s námi a že On to všechno dokončí.

Odpuštění jsme chtěli přinést do všech těžkých událostí, které se v Jihlavě udály.

David Loula



Vybrali jsme několik tematických okruhů a tento návrh poslali všem křesťanským církvím v Jihlavě, kterých je celkem 14. Postupně vykrystalizovalo šest klíčových témat. Každého z nich se ujal minimálně jeden církevní představený, který vedl kající modlitbu. Přidali se i někteří mimojihlavští. Jelikož byla Jihlava řadu let ve správě želivských premonstrátů, přizvali jsme i opata želivského kláštera Tadeáše. Pozvání přijali i Švédka Cathrine Novotná, protestantka která měla kající modlitbu za okupaci Jihlavy protestantskými švédskými vojsky, či katolický kněz Christoph Jakob, potomek sudetských Němců. Bohoslužby se zúčastnili i primátor Jihlavy Petr Ryška a v zastoupení za brněnského biskupa Pavla Konzubla generální vikář Pavel Kafka. Jihlavský primátor a brněnský biskup převzali záštitu nad celou akcí.

Večerem nás provázela chválová kapela Nový Eden a už když se kostel rozezněl první chválou, byla patrná Boží přítomnost. Je to tu, po tolika letech... Po přivítání, krátkém úvodu a chválách přicházela na řadu jednotlivá témata. Každé bylo uvedeno krátkou historickou anotací, na kterou některý z přítomných pastorů či kněží navázal svým slovem a kající modlitbou, případně i svědectvím. Modlitby byly silné, lámaly se staré křivdy a prokletí, vyznávaly viny našich předků, jedna církev se omlouvala druhé a prosili jsme za odpuštění.

Na závěr kostel rozezněly chvály i společná modlitba Otčenáše. Večer byl zakončen požehnáním, během kterého zazněl verš z Písma, který je napsán na stropě kostela Povýšení sv. Kříže, kde se bohoslužba uskutečnila: „Protož je-li kdo v Kristu, nové stvoření jest. Staré věci pomínuly, aj, nové všecko učiněno jest. Protož prosíme na místě Kristově, smiřte se s Bohem!“

Danča a Vojta Kodetovi

Evangelizace ve vlastní rodině?!

Vlastní rodina bývá tím nejnáročnějším prostředím pro evangelizaci, pro svědectví o Kristu. V rodině nás druzí znají skrz na skrz, bez příkras, znají naše slabosti i problémy. Naopak naše silné stránky možná přehlížejí, nebo je berou jako samozřejmost.



Všichni asi toužíme po tom, aby naši milovaní blízcí poznali Pána a rostli ve víře, ale nesmíme být ve svém evangelizačním úsilí netrpěliví či otravní. Znam mnoho lidí, kteří svou přehnanou horlivostí způsobili, že se někteří členové jejich rodin úplně zablokovali a odepsali je jako náboženské fanatiky.

Zdá se, že klíčovým slovem pro svědectví v rodině je „služba“, tedy obyčejná láska a ohleduplnost vůči druhým. Svatý Pavel píše Galaťanům: „Služte v lásce jedni

druhým“ (Gal 5,13; ČEP). Naši nejbližší si spíše všimnou našich skutků, až pak jsou ochotni naslouchat našim slovům. A právě oni se nejméně zajímají o naše svědectví.

Někdy je také třeba změnit své chování, je-li v rozporu s evangeliem. Víme, že když se Zacheus setkal s Pánem, došlo mu, že by měl dát leccos do pořádku i v jiných vztazích. Možná budeme muset i my provést nějakou formu „restitucí“ (náhrady škody), například urovnáním letitého sporu nebo ochotou odpustit a zapomenout, požádat o odpuštění. Takové změny postojů si naše okolí jistě všimne. Jednou jsem se setkala s paní, která se navrátila do církve díky svému náctiletému synovi. Ten se stal členem místního „spolča“ a v něm prožil skutečné probuzení ve víře – až do té míry, že doma přestal házet špinavé ponožky a trenýrky na podlahu! Matka si musela položit otázku: „Co se to s ním stalo?“

Na druhé straně vím, že mnoho rodičů se trápí tím, že jejich dospělé děti přestaly chodit na bohoslužby nebo jakkoli praktikovat svou víru, a to přestože byly vychovány ve víře, některé dokonce navštěvovaly křesťanské školy. Nářky zní vždycky stejně: „V čem jsme udělali chybu?“



Pochopitelně na to neexistuje jednoznačná odpověď, zádrhele mohou být různé a nemusejí souviset s rodinou. Rodiče by měli usilovat o to, aby položili pevné základy, na nichž by se víra jejich dětí mohla rozvíjet. Nicméně vždycky nastane fáze, kdy se potomci budou muset postavit na vlastní nohy, a to i v této oblasti... Dva členové mé rodiny se vrátili do církve jen proto, že si uvědomili svou zodpovědnost vůči dětem: proto se vrátili k aktivní víře.

Autenticky evangelizovat lze jen s milujícím srdcem. Nelze účinně předávat víru jen z pocitu viny nebo z povinnosti. Pak bychom působili povýšenecky, jako ti, kteří své blízké jen kritizují a odsuzují (dokud nepřejdou „na naši úroveň“). Svědectví musí vycházet z lásky.

Často se také setkáváme s páry, kde je jeden z partnerů nevěřící. Taková situace pochopitelně vyžaduje maximální ohleduplnost a trpělivost. Svätý Pavel nás utěšuje slovy: „Nevěřící muž je totiž posvěcen skrze svou ženu a nevěřící žena je posvěcena skrze svého muže“ (1 Kor 7,14). Ano, partneři žijící v manželství se posvěcují navzájem, a to díky milosti plynoucí z přijaté svátosti. Dnes je potřeba tuto pravdu zdůrazňovat.

Mnozí lidé, jejichž partner je nevěřící, mají tendenci propadat beznaději a dojmu, že na toho druhého nemají skoro žádný vliv. Když svou situaci přijmeme s důvěrou v Boha, který nemiluje jen „své věřící“, můžeme se dočkat překvapivých výsledků.

Pokud rosteme ve víře, stává se pro nás vztah s Bohem tím nejdůležitějším. Musíme však dbát o to, aby se nevěřící partner necítil kvůli tomu odstrčený. Spíše naopak – náš prohlubující se vztah s Pánem by měl obohatit a zkvalitnit i naše manželství.

Můj otec je vášnivý rybář, a proto mamka tráví většinu nedělí rybářské sezóny sama: říká si „rybářova vdova“. Znímá mnohá manželství, kde se jeden z partnerů může cítit podobně opuštěný, protože ten druhý věnuje spoustu času „křesťanským aktivitám“ mimo domov. V takovém případě se ti dva nutně cítí rozdělení, každého to táhne na jinou stranu. Zkrátka je v tom nutné hledat rovnováhu. Jeden večer strávený v klidu doma může mít na partnera, který se cítí poněkud zanedbávaný, obrovský vliv.

Jedna naše sousedka se velmi zlobila na manžela, který rád konal dobré skutky a právě odešel vymalovat dům jednomu stařečkovi. Hlasitě si přede mnou povzdechla: „A já už čtyři roky čekám na to, až nám vymaluje obývací!“ Byl to zjevně ten případ, kdy láska k bližnímu měla začít doma. Lásku je třeba prokazovat přednostně těm nejbližším, jinak je to faleš.

Ukázka z knihy: Michelle Moran, **Evangelizace s odvahou a citem**, Paulínky 2026 (zkráceno).

(autorka po mnoho let předsedala Radě ICCRS neboli ústředí katolické charismatické obnovy, ale hlavně – se svým manželem Peterem založili a vedou evangelizační komunitu Sion v Londýně.)

Rok smíření v litoměřické diecézi

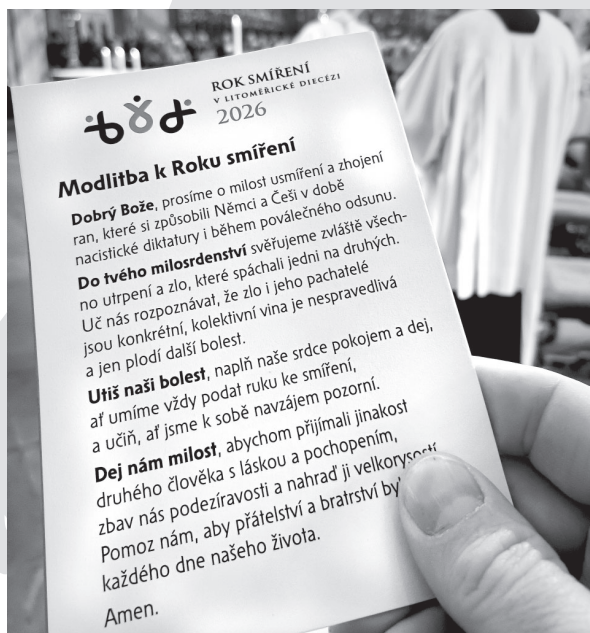
Dvanáct míst, bohoslužeb a příběhů poválečného násilí spojuje s tématem smíření arcibiskup Stanislav Přibyl, administrátor litoměřické diecéze během letošního roku. V lednu vyhlásil ještě jako biskup místní církve na severu Čech Rok smíření.

„Před osmdesáti lety lidé prožívali radost z konce války a z míru, ale kromě euforie přišlo také účtování: s lidmi a s minulostí. To účtování mělo na mnoha místech střední Evropy podobu vysídlování původního obyvatelstva,“ uvedl Stanislav Přibyl v pastýřském listu, kterým Rok smíření zahájil.

Na severu Čech přineslo vysídlení Němců mnoho šrámů, které jsou patrné v krajině, v zástavbě, ale především ve vazbě současných obyvatel k vlastní minulosti a minulosti místa, kde žijí. Tzv. odsun poznamenal bolestně i život místní církve: postihl tři čtvrtiny kléru a většinu věřících v regionu. Nejednalo se však pouze o nucené vysídlení, ale konec války doprovázelo zúčtování s obyvateli německé národnosti. Vrcholem těchto činů bylo násilí, které lze – jak říká Stanislav Přibyl – bez nadsázky nazvat masakry, jako například v Ústí nad Labem,

kde rozvášněný dav topil Němce v požárních nádržích a v Labi, kde do nich stříleli ze břehu nebo v Postoloprtech a Žatci, kde přišlo o život až dva tisíce civilistů německé národnosti.

Poválečné události se nevyhnuly ani duchovním: v Žatci byl zastřelen kapucín Maxmilián Hilbert, který doprovázel své farníky, když je samozvaní vykonavatelé „spravedlnosti“ hnali do Žatce. Klášter v Oseku byl prakticky zrušen a do odsunu se dostal i předchůdce Stanislava Přibyla Anton Alois Weber. „Po celá desetiletí svého episkopátu byl pro Čechy Čechem, pro Němce Němcem. Sice byl z transportu nakonec vyňat, ale bylo mu státem zakázáno vykonávat většinu biskupských pravomocí a udržovat styk s úřady, neboť byl německé národnosti. Později





proto rezignoval a v roce 1948 zemřel zcela vyčerpán a vysílen. V katedrále je jeho epitaf, kde se píše: „Kéž se těší z věčného pokoje ten, kdo pokoj neměl zde na zemi“. Já tohoto svého předchůdce považuji za svatého člověka,“ napsal Příbyl věřícím.

Jak současný apoštolský administrátor litoměřické diecéze opakovaně řekl, cílem Roku smíření není revize dějin nebo bezobsažné otevírání ran, ale úsilí takové dění připomenout, čelit mu v pravdě a usilovat o smíření. Odpovědět na podané ruce z německé strany a hledat uzdravení vin. Jedná se tedy podle jeho slov o ryze duchovní iniciativu bez politických souvislostí. „Svědkiem poválečného vyhnání Němců jsou dosud mnohé rozbořené domy, které nemají vlastníka, kostely, které chátrají a nemají využití a jen pomalu se daří je vracet zpět do dění. Největší šrámy to však zanechalo

na nás lidech. Princip kolektivní viny a často hněv a touha po pomstě, které provázely odsun, náhlé nabytí majetku bez práce a bez bližších vazeb k místu, to všechno zanechalo šrámy především v nás a mezi námi,“ připomíná Stanislav Příbyl. Rok smíření spojil také s výročím založení Ackermann-Gemeinde. Už 13. ledna 1946 totiž vzniká v Německu tento spolek katolíků, kteří si dávají za úkol usilovat o smíření mezi Němci a Čechy v křesťanském duchu. Datum založení nebylo náhodné: šlo o výročí uzdravení Magdaleny Kade ve Filipově. Spolek existuje dodnes a jeho členové česko-německému smíření často zasvětili svůj život. Rok smíření proto odstartoval při bohoslužbě v týž den ve Filipově ve Šluknovském výběžku na samých hranicích s Německem.

Následovaly bohoslužby (ekumenické i mše svaté) v Mladé Boleslavi, Rovensku pod

Troskami, v Oseku, Terezíně či Hejnicích. Při poslední před prázdninami spojil Stanislav Příbyl síly s pořadatelem pátého ročníku Pochodu Postoloprty Žatec. Po úvodní ekleziologické bohoslužbě se převlékl z liturgického oděvu do turistického a vyrazil spolu se studenty a poutníky na osmnáctikilometrový pochod po stopách poválečného násilí a završil jej bohoslužbou v žateckém kapucínském kostele. Tam dorazil a vystoupil také německý velvyslanec Peter Reuss.

V listopadu čeká litoměřickou diecézi bohoslužba smíření v mezináboženském duchu, do které se zapojí i židé v čele s rabínem Davidem Maxou a to v Liberci. Bohoslužby jsou vždy doplněny příběhy z míst, kde se konají, a které připravují historici.

Prakticky každé bohoslužby Roku smíření se účastní některý zástupce německé ambasády. Vedle Petera Reusse hovoří pravidelně např. vojenský atašé Rüdiger Heinrich, který se hlásí ke katolické víře a jeho proslovy se nesou v duchu evangelia. Diplomát Martin Schmidt v Rovensku pod Troskami oslovil shromáždění lámanou češtinou. „Učím se dnes nové slovo, kterým je smíření. Ukrývá v sobě ‚mír‘. Žijeme ve světě, který potřebuje mnoho míru, a proto i smíření,“ řekl

a zdůraznil, že v německé diplomacii je téma minulosti velkou výzvou. „Není to poprvé, kdy se účastním ceremonie, která připomíná druhou světovou válku. Pro mne je to dnes velmi zvláštní, protože běžně to bývá o vině a činech Němců. Zažívám zde, že ze smíření se může narodit síla,“ uzavřel a sklidil dlouhý potlesk.

Jak říká Stanislav Příbyl, Rok smíření se setkává nejen s pochopením, přijetím a pozitivním ohlasem v médiích, mezi věřícími i „Heimatsleute“, tedy vyhnanými nebo jejich potomky, ale aktivně se jej účastní vedle věřících i místní samosprávy a spolky. Negativní ohlasy a výčitky jsou podle jeho slov naprosto ojedinělým jevem. „Možná si řeknete, že už bychom toho smířování měli nechat, vždyť je to osmdesát let, že je to vytahování mrtvol z hrobů,“ opakuje arcibiskup svá slova z pastýřského listu a dodává: „Stejně jako v našich životech, tak ani v tomto případě historické paměti, neplatí, že něco vymlčet vyřeší situaci. Naopak: je potřeba staré rány otevřít, aby se mohly zahojit.“ Podotýká, že netuší, zda to bude to definitivní zahojení, ale prakticky vždy dodává přítomným na bohoslužbách naději a děkuje za každý krok v procesu uzdravování, „které náš kraj stále ještě tolik potřebuje“.

Jiří Nývlt



*Účastníci pochodu
Postoloprty Žatec
nad seznamy obětí.*

Plamen Ducha ve Studené



Letos od ledna do května probíhal ve farnosti Studená v brněnské diecézi seminář Život v Duchu. S jeho organizací pomáhala P. Martinovi H. skupina farníků z nedaleké farnosti Mrákotín, která absolvovala tuto obnovu v loňském roce. Zhruba půlka účastníků byli biřmovanci, pro které byl seminář součástí přípravy na biřmování.

Na seminář jsme se přihlásili spolu s manželem, protože jsme oba vnímali, že chceme prohloubit vztah s Duchem svatým a dozvědět se něco víc o jeho darech a službě. Účast na semináři pro nás byla tak důležitá, že jsme kvůli ní dokonce uspíšili stěhování s dvěma malými dětmi z Prahy na Vysočinu (do mé rodné farnosti); zpětně jsme za to velmi rádi. Duchovní obnova to byla úžasná a rozhodně bych ji doporučila prožít každé farnosti!

Scházelo se nás asi 50 účastníků ve věku od 14 do 73 let a myslím, že tento průřez generacemi byl vzájemně obohacující. S farníky, s nimiž jsme se do té doby potkávali jen chvílku v neděli před kostelem, jsme najednou sdíleli své osobní životy mnohem více do hloubky.

Společná modlitba chval, která byla zpočátku pro některé zcela neznámou záležitostí, se postupně prohlubovala a cítila jsem se v ní mnohem více propojená s ostatními. Na seminář s námi chodili také katechumeni, kteří se připravují nebo se připravovali na křest (někteří byli pokřtěni letos o Velikonocích). I to byla skvělá zkušenost,

protože jejich začleňování do naší farnosti tím pádem probíhalo mnohem osobněji a přirozeněji.

Je krásné objevovat, jak nás Duch svatý naplňuje a proměňuje. Díky semináři jsem se začala bavit a modlit s lidmi, které jsem do té doby jen mýjela ve frontě k přijímání. Přišlo mi také velmi důležité, že nám přijeli pomoci naši spřátelení farníci z Mrákotína. Pro ně to byla možnost sloužit, pro nás možnost načerpat a společně jsme se více sblížili.

Během semináře jsme se mnoho naučili o darech Ducha svatého, o společenství apod. Je před námi teď velká výzva, co s tím vším uděláme, jak to využijeme, abychom „semínko“ zaseté do našich životů a farnosti nenechali ležet ladem. Už teď se velmi těším, co si pro naše rodiny a farnost Pán chystá a jak se budeme s ostatními dál obohacovat. Věřím totiž, že duchovní obnova neboli seminář Život v Duchu je jen začátek proměny, prohloubení a upevnění živého vztahu s Bohem, pro nás s manželem i pro všechny naše spolufarníky!

Dorka Ježdíková

SIRIRI slaví 20 let!



Jaký je příběh malé české organizace SIRIRI, která pomáhá ve Středoafričké republice?

Když se řekne humanitární nebo rozvojová pomoc, většina lidí si představí velké mezinárodní organizace s rozsáhlým zázemím a stovkami zaměstnanců. Jen málokoho by napadlo, že dlouhodobou a systematickou pomoc v jedné z nejchudších zemí světa může už dvě desetiletí zajišťovat malá česká organizace, která po většinu své existence fungovala jen s jedním až třemi zaměstnanci a s podporou dobrovolníků a přátel.

Právě takový je příběh SIRIRI, organizace působící ve Středoafričké republice (SAR), zemi, která dlouhodobě čelí chudobě, politické nestabilitě i ozbrojeným konfliktům. Za dvacet let své existence realizovalo SIRIRI desítky projektů v hodnotě několika desítek milionů korun a každoročně pomáhá tisícům lidí. Zároveň zůstává jedinou českou neziskovou organizací, která se dlouhodobě a systematicky zaměřuje právě na SAR.

Slovo „siriri“ znamená v národním jazyce sango „mír“ nebo „pokoj“. A právě pokoj – chápaný jako možnost důstojného života, práce, vzdělání i naděje – stojí v centru aktivit organizace od jejího vzniku v roce 2006.

SIRIRI nikdy nestála na velkém aparátu zaměstnanců ani na rozsáhlém institucionálním zázemí. Přesto dokázala dlouhodobě rozvíjet projekty v jedné z nejméně známých a nejméně stabilních zemí světa.

Jak říká jedna ze zakladatelek a dlouholetých spolupracovnic SIRIRI Ludmila Böhmová: „Skutečná pomoc nemusí být založena na velikosti organizace, ale na vytrvalosti, důvěře a věrnosti hodnotám.“

Právě důvěra a dlouhodobé vztahy jsou tím, na čem SIRIRI stojí od samého začátku. Zásadní roli v tom hraje spolupráce s bosými karmelitány, kteří v SAR působí už více než padesát let. Díky jejich každodenní přítomnosti mezi místními lidmi, znalosti prostředí a důvěře komunit může SIRIRI podporovat projekty i v oblastech, kam se běžná humanitární pomoc často vůbec nedostane.

Toto partnerství umožňuje reagovat na skutečné potřeby lidí. Pomoc proto směřuje především do oblastí vzdělávání, odborné



přípravy, zdravotní péče a rozvoje místních komunit.

Velkým tématem posledních let je podpora vzdělávání a možnosti obživy. SIRIRI dlouhodobě podporuje například Centrum pro ženy Kána, které ženám pomáhá získat praktické dovednosti a větší samostatnost a možnost obživy. Organizace se podílí také na podpoře učiliště automechaniků nebo zemědělské školy École agricole Carmel v Bangui. Právě odborné vzdělávání představuje pro mnoho mladých lidí v SAR jednu z mála cest k práci a důstojnému životu.

V SAR člověk zároveň velmi rychle pozná, že pomoc není jen o financích nebo projektech. Důležitá je blízkost, důvěra a vědomí, že člověk není zapomenutý. Mnozí lidé tam navzdory těžkým podmínkám žijí s obdivuhodnou otevřeností, vírou a schopností sdílet i to málo, co mají. Právě tato zkušenost proměnila během let také mnoho dobrovolníků, dárců i návštěvníků z České republiky.

Za mimořádný lze označit i způsob financování organizace. Přibližně 80 procent prostředků, kterými SIRIRI podporuje své projekty, pochází od soukromých dárců. V českém neziskovém prostředí jde o výjimečný podíl.

To, že většina prostředků přichází od individuálních dárců, vnímáme jako velký závazek i povzbuzení zároveň. Je to důkaz, že lidé věří dlouhodobé a smysluplné pomoci založené na osobních vztazích a konkrétních výsledcích.

Právě tato podpora pomohla SIRIRI překonat období ozbrojených konfliktů v SAR, ekonomické krize i proměny českého neziskového sektoru.

SIRIRI ale nepůsobí pouze v SAR. Důležitou součástí její práce je také propojování lidí v České republice s realitou života v SAR. Organizace pořádá besedy, výstavy, programy pro školy i benefiční akce. Každoročně se také účastní konference



*Biskup Václav Malý
s dobrovolníky a misionáři*

CHARIS v Brně, kde má prodejní stánek s africkými výrobky a tričky. Výtěžek z prodeje pokaždé pomáhá financovat konkrétní projekt přímo ve Středoafričské republice.

Během let se kolem SIRIRI vytvořilo široké společenství dobrovolníků, dárců, škol, farností i odborníků z různých oblastí. Mnozí z nich potvrzují, že pomoc druhým člověka zároveň proměňuje.

Dvacet let práce SIRIRI tak není jen výročím jedné organizace. Je především svědectvím o síle solidarity, vytrvalosti a ochotě nezapomínat na lidi tam, kde je pomoc nejvíce potřeba.

Jana Škubalová
Ředitelka SIRIRI o.p.s

Přímluvná modlitba se rodí z lásky

Osmdesátka přímluvců, kteří slouží spolu s dalšími na Konferenci Charis, se v březnu setkala na formačním víkendů v Kostelním Vydří. Redemptorista P. Jozef Mihok ze Slovenska si pro ně připravil vyučování o slovu poznání, charizmatu, které bývá při přímluvách velmi užitečné. Viz svědectví účastníků...

Je pátek večer, přijíždíme do kláštera v Kostelním Vydří. Fyzicky jsme většinou unavení, ale v srdci jsou velká očekávání. U mnohých se hlásí o slovo i zátěž, kterou si člověk někdy vleče, aniž by ji ve všedních dnech stihl vnímat...

Záhy po příjezdu se však něco mění. Jsme tu poprvé, ale cítíme se tu hned jako doma. Jsme zde přijatí – prostě a přirozeně, bez velkých slov. Potkáváme známé tváře i nové lidi, s nimiž se člověk během chvíle může začít sdílet, jako bychom se znali celé roky.

Hned první přednáška otce Jozefa, která nás měla uvést do tématu slova poznání, mířila přímo do srdce. Ještě než jsme začali

přemýšlet o službě druhým, Bůh nás postavil před zásadní otázky našeho vlastního nitra. Byli jsme vděční, že Pán jemně, ale důrazně otrásl našimi srdci a dal nám milost hned zkraje obnovit vztah s Ním.

V evangeliu podle Matouše (11,25) Ježíš děkuje Otci: „Velebím tě, Otče, Pane nebe i země, že jsi tyto věci skryl před moudrými a rozumnými, a zjevil jsi je maličkým.“ Tato slova pro nás získala zcela nový rozměr. Chceme-li sloužit charismatem poznání, potřebujeme se odvážit přijmout postoj srdce, který nám dovolí být „maličký“ – a někdy klidně i „hloupí“ v očích světa. Netřeba mít strach si přiznat, že nemáme odpovědi na všechny otázky a problémy: otevíráme tím prostor pro Boží překvapení a poznávání Jeho samého.

Najednou nám dochází, jak osvobozující je vědomí vlastní nepatrnosti, jak je důležité zůstat vědomě odkázaní na Boží moudrost, chtít být na Bohu závislí. Vždycky je tu milující Otec, který nás naprosto převyšuje. A právě srdce závislé na Boží moudrosti je schopné přijímat inspiraci Ducha svatého.

Nabízí se ovšem zásadní otázka: Toužíme být malí? Upřímně – kdesi v hloubi duše máme každý spíš touhu být velký a uznávaný, být nepřehlédnutelný. Netřeba se za ni stydět, ale měli bychom ji pokorně předložit před Pána. Ne snad proto, abychom se ponížovali, ale aby se naše srdce očistilo a zjemnilo. Pravá pokora totiž není malomyslnost

nebo špatné smýšlení o sobě. Pokora je mysllet méně na sebe a „tolik se neřešit“, obrátit svůj pohled od sebe k Bohu a k člověku přede mnou. A to je pro přímlovce naprosto klíčové: Pokud se v modlitbě točím kolem sebe, ztrácím citlivost na Ducha svatého.

Velmi silně na nás zapůsobilo varování z knihy Zjevení: „Mám ale proti tobě, že jsi ztratil svou počáteční lásku“ (Zj 2,4; B21). Ježíš vytýká Efezským, že opustili svou první, horlivou lásku, něco se vytratilo: osobní vztah, upřímná blízkost, zapálené srdce. Křesťanský život i služba se mohou stát snadno rutinou, pouhým plněním povinností. Chceme-li však následovat Krista na cestě svatosti, musíme se do Něho neustále znovu a více zamilovávat. Láska k Němu je naší jedinou odpovědí na to, že On nás miloval jako první.

A pokud jde o službu v církvi, jak připomínal kardinál Carlo Maria Martini – na prvním místě nejsou organizační nebo administrativní schopnosti, dokonce ani vzdělání. Jedinou skutečně nutnou kompetencí pro jakoukoli službu je láska ke Kristu a k lidem, jimž chceme sloužit.

Znovu jsme si proto připomněli Ježíšův rozhovor s Petrem (srov. Jan 21,15–16, už po

vzkříšení). Než mu Pán svěří vedení církve, ptá se ho: „Miluješ mě?“ Nikoli: „Chápeš?“ Nikoli: „Máš plán?“ Nikoli: „Máš potřebné schopnosti?“ Ale: „Miluješ mě?“

Jde o to, že poznání bez lásky může přinést smrt. Poznání bez lásky zabíjí – ničí jemnocit, zvyšuje odstup, posiluje naši pýchu. Láska však každé poznání pročištuje, a proto vede k životu.

A právě zde se nám otevřel nový pohled na přímlovu. Být zde pro druhé a přímlovat se za ně před Bohem znamená milovat je Kristovou láskou, dívat se na ně jeho očima. Vstupovat do Otcovy vůle a přinášet lidem Boží vůli – ne jako názor, ne jako „dobrou radu“, ale jako dar, který utěšuje, povzbuzuje a buduje druhého.

Když přímlovná modlitba vyplyne z lásky k Ježíši a k bližním, stává se prostorem, kde Boží království přichází na zem. A my jsme si z Kostelního Vydří odváželi prostinkou, ale naprosto klíčovou prosbu: Pane, navrať nás k první lásce! Uč nás být maličkými, daruj nám čistá srdce, když budeme prosit za druhé. Ať v nás Duch svatý může svobodně působit – k povzbuzení druhých, k novému životu!

Milada a Ivo



Papež se poprvé setkal s charismatiky



Zástupci CHARIS z celého světa se v posledním květnovém týdnu setkali v Římě, aby se věnovali přípravám 60. jubilea, které Obnova oslaví příští rok. Českou republiku zastupovali koordinátorka Marcela Dubská a františkán P. Jakub Sadílek.

„Zamýšleli jsme se nad tím, co Bůh čeká od Katolické charismatické obnovy a co od ní očekává církev,“ říká Marcela s tím, že základní posláním obnovy stále zůstává šířit milost křtu v Duchu. „Uvědomila jsem si jak

je CHO u nás mladá a dynamická a zasahuje ve srovnání se světem i mladší generace. Je to vidět mimo jiné i na podobě chval a uctívání. Svědectví ze života charismatické obnovy ve světě ukázala, jak na mnoha místech Duch svatý vede lidi ke konkrétní službě potřebným ve věznicích, nemocnicích, školách i na ulicích,“ vypočítává Marcela zajímavé momenty a zamýšlí se nad situací v České republice: „Když se dívám na Obnovu u nás, vidím mnohé krásně věci v oblasti chvály a uctívání, smíření a ekumenické spolupráce, formace, evangelizace, přímluvných modliteb a modliteb za uzdravení. A vidím i místa, kam může Obnova ještě růst tak, aby se používala všechna charismata ve službě společnosti a celého člověka s jeho duší i tělem“.

Papež při setkání se zástupci CHARIS řekl, že se s Obnovou setkává poprvé a pojmenoval pět aspektů, které vnímá jako klíčové: křest v Duchu, modlitba chvály, vztah k Božímu slovu, společenství a charita. „Drazí přátelé, děkuji vám za vaše nasazení a povzbuzuji vás, abyste ve svém poslání pokračovali. Věnujte se službě diecézím a farnostem a nabízejte jim své zkušenosti a metody evangelizace. Pěstujte harmonii a spolupráci mezi společenstvími, k nimž patříte, a dávejte pozor, abyste nikdy nepodlehli touze po seberealizaci, moci nebo osobní prestiži. Ať je Duch Svatý vždy světlem a zdrojem síly na vaši osobní i společné cestě,“ popřál Obnově. PB

Letnice v Betlémské kapli

**Národní den modliteb proběhl
letos na letniční neděli**

**24. května v Betlémské kapli
v Praze již počtvrté. Několik**

**desítek křesťanů z různých
denominací se modlilo**

**o naplnění Duchem svatým
a svolávalo Boží požehnání**

**na naši zemi. Inspirací se
jim stal žalm 104: Bože, když**

**sesíláš svého Ducha, lidé
jsou stvořeni znovu, a tak**

obnovuješ tvář země.

**Jak setkání prožili Petr Turoň
z Církve Bratrské a františkán
Bernard Mléčka?**

Jak jsi prožil společnou modlitbu?

Petr

Národní den modliteb 2026 byl pro mě nejintenzivnější ze všech čtyř ročníků, kterých jsem se účastnil. V tomto roce bylo asi nejméně účastníků, ale vnímal jsem největší duchovní hloubku, do které jsme se dokázali

ponořit. Přítomnost Ducha svatého byla chvílemi tak „hustá“! V duchu jsem se ptal: „Pane, co nám chceš říct, co máme dělat, abychom ještě víc oslavili Tvoje jméno?“ Svoboda a vanutí Ducha svatého byly neskutečné.

Bernard

Byl jsem vděčný za toto shromáždění, že jsme se mohli jako katolíci a protestanté modlit společně, spolupracovat, naslouchat spolu Bohu a uctívat ho. Právě tato jednota mezi námi mi leží na srdci již několik let a mám velkou radost, jak nás Pán vede blíže k sobě. Za poslední roky se toho na této cestě stalo opravdu hodně.

Co tě nejvíce oslovilo, inspirovalo?

Petr

Rovněž jsem si uvědomil, že tato setkání (Národní den modliteb) jsou velmi důležité, jako takové volné pokračování aktu smíření na Bílé hoře, což je velmi dobrým svědectvím pro nevěřící. Některé smíření stačí udělat jednou, jiné je dobré potvrzovat opakovanými setkáními. Je to jasná zpráva pro duchovní svět nad námi. Děkuji všem bráškům a sestřičkám z týmu za přípravu a skvělé vedení těchto setkání.

Bernard

Oslovil mě při modlitbě ve skupinkách verš z listu Timoteovi, že Bůh chce, aby všichni lidé dosáhli spásy. Tedy, že naším společným posláním je také evangelizovat. Boží srdce hoří pro to, aby ho i ostatní lidi mohli poznat.

PB



BOŽÍ INFLUENCER JAN KŘTITEL

(srov. Mt 3,1-17)



Písničkář Pavel Helan v nové knížce s názvem Mega dobrá zpráva parafrázuje biblické texty jazykem dnešních teenagerů. Pokud si při čtení nebudete jistí, poradte se s nimi :). Na celou knížku se můžete těšit už v létě na konferenci CHARIS.

V těch dnech v Judské poušti spawnul Jan Křtítel a začal kázat: „Six seven! Zandávejte pokání! Nebeské království je blízko! To je ten, o němž Boží influencer Izaiáš postnul: „Hlas volajícího na poušti, připravte Pánovi cestu! Level the road, vyčistěte ty messy!“

Janův image byl jakože dost sus, ale měl swag: nosil outfit z velbloudí srsti a kolem boků kožený pás a byl vege, běžně chálodal kobylky a lesní med. Měl mega hustě followerů z města Jeruzaléma, z Judska i celého Jordánského hoodu. Přicházeli za ním, vyznávali před Hospodinem svoje faily a on je křtil v Jordánu.

Když však viděl, jak k němu nabíhá mrtě moc farizeů a saduceů, dal to naplno jakože:

„Vy delulu tryhardi, co tady flexíte? Koukejte dropovat ovoce pokání! A nemyslete si, že můžete catfishovat ve stylu: My máme otce Abraháma. Říkám vám, že Bůh je schoppen Abrahámovi vzbudit kid'se z tohoto kamení! Sekera už je ready u kořenů stromů a každý strom, který nenese bussin ovoce, bude cancelled.“

FRFR, já vás křtím vodou k pokání, ale ten, který dospeeduje po mě, bude GOAT. Jemu nejsem hoden ani zout barefooty. On je prostě built different a bude vás křtít Duchem svatým a ohněm. Už má v ruce joystick, aby vyladil svůj Minecraft server. Pšenici dropne do obilnice, ale plevy bude pálit ohněm forever.

Za Janem k Jordánu přišel také Ježíš, aby se od něj nechal pokřtít. Jan byl jakože: „Huh, red flag, já bych potřeboval pokřtít od tebe, a ty přicházíš za mnou?“

„Nah, to neřeš,“ odpověděl Ježíš. „Takto máme uvařit real deal.“

Jakmile to Jan dekédoval, měl click moment a dal green flag.

Poté co byl Ježíš pokřtěn, vystoupil z vody a ihned nastal play of the game. Otevřela se nebesa a spatřil Božího Ducha ve 4K, jak sestupuje z nebe jako holubice a levituje nad ním.

Vtom se ozval shout out z nebe: „ILY, ty jsi můj milovaný Syn, tebe mega feeluju!“

evangelizace.cz



OLOMOUČ

13.–14. 11.

2026

přednášky, kulatý stůl
duchovní program
praktické workshopy
evangelizace v praxi

riskujme ▼ lásce

KONFERENCE O EVANGELIZACI

P. Patrick Gonyeau

a Encounter ministries (USA)

P. Vojtěch Koukal ▲ manželé Strežovi

P. Daniel Vicha ▲ P. Libor Všetula

Pavel Vopalecký ▲ sr. Dominika Konečná

Lámačské chvály (SK) ▲ Gedeon worship

společenství Projekt ON ▲ a další

Akce se koná pod záštitou předsedy ČBK Mons. Josefa Nuzika.

► Pořádá:



Credo



► Mediální partneři:

Katolický
týdeník



cirkev.cz



KALENDÁŘ AKCÍ 2026

Konference CHARIS 2026:

„Především chraň své srdce, neboť z něj vychází život“ (Přísl 4,23)

Kdy: 8. – 12. 7.

Kde: Brno

Více informací:

konferencecharis.cz/

Konference New Dawn

Kdy: 19. – 23. 8. 2026

Kde: Hájek u Prahy

Více informací:

www.newdawn.cz/

Festivaly:

Festival United:

Kdy: 20. – 22. 8. 2026

Kde: Vsetín

Více informací:

festivalunited.cz/

Semináře:

Otcovo srdce

Kdy: 25. – 30. 6. 2026

Kde: Vranov u Brna

Kdy: 3. – 8. 8. 2026

Kde: Klatovy

Kdy: 15. – 20. 10. 2026

Kde: Vranov u Brna

Více informací:

otcovosrdce.cz

Škola Marie

Víkendové setkání

Kdy: 18. – 20. 9. 2026

Kde: Hosín

u Českých Budějovic

Letní setkání

Kdy: 17. – 26. 7. 2026

Kde: Koclířov u Svitav

Více informací:

www.skolamarie.cz/akce

Škola uctívání

Kdy: 15. – 19. 7. 2026,

Kde: Svitavy

Více informací:

ceskestudny.cz/skola-uctivani/

Duchovní obnova pro ženy a matky

Kdy: 12. – 15. 8. 2026

Kde: Vranov u Brna

Více informací:

www.dc-vranov.cz/event/14

Campfest 26 – Open

Air Worship Festival

Kdy: 6. – 8. 8. 2026

Kde: Králova Lehota (SK)

Více informací:

www.campfest.sk/

Konference

o Evangelizaci

Kdy: 13. – 14. 11. 2026

Kde: Olomouc

Více informací:

www.evangelizace.cz

Letní tábory:

JUMP ML (15–18 let)

Kdy: 26. 7. – 1. 8. 2026

Kde: klášter karmelitánů
Kostelní Vydří

JUMP XL (19–25 let)

Kdy: 3. 8. – 9. 8. 2026

Kde: klášter Kostelní Vydří

Aktuální info na:

www.taborjump.cz

ENTERjunior – tábor

pro mládež (13 – 15 let)

Kdy: 19. – 25. 7. 2026

Kde: DCŽM Ktiš

ENTERcamp – tábor pro

mládež (16 – 21 let)

Kdy: 27. 7. – 2. 8. 2026

Kde: DCŽM Ktiš

Aktuální info:

entercamp.cz

RUNWAY CAMP

(15–23 let)

Kdy: 2. – 8. 8. 2026

Kde: Klášter v Králíkách

Aktuální info na:

www.runwaycamp.cz

CAMP EMMAUS 2026.

(14–19 let)

Kdy: 20. – 25. 7. 2026

Kde: Camp Babí Hora, Hluk
Organizují sestry františkanky spolu s Lamačskými chválami a Gedeon Worship

Více informací:

camp@emmausmission.eu

Komunity:

KOMUNITA

BLAHOŠLAVENSTVÍ

Dolany u Olomouce 24,
783 16

Web:

www.blahoslavenstvi.cz

E-mail:

akce@blahoslavenstvi.cz

Komunita Blahoslavenství
pořádá akce na dvou místech: Dolany u Olomouce,
Střelice u Brna.

Doporučený příspěvek pro
účastníky je 450 – 500 Kč
na den.

Dolany

**Brigáda v Dolanech
pro muže i ženy**

Kdy: 24. – 25. 7. 2026

Kde: Dolany

DOLANCAMP

Pro mládež 15 – 19 let

Kdy: 2. – 9. 8. 2026

Kde: Dolany

**Duchovní cvičení
s biblickými tanci
pro ženy**

Kdy: 24. 9 – 27. 9. 2026

Kde: Dolany

**Emočně zdravá
spiritualita**

**Duchovní cvičení
pro všechny**

Kdy: 22. 10 – 25. 10. 2026

Kde: Dolany



Střelice

**Brigáda ve Střelících
pro muže i ženy**

Kdy: 24. – 25. 7. 2026

Kde: Střelice

**Open heaven – pro mladé
od 19 do 35 let**

Kdy: 25. – 28. 6. 2026

přednášky, adorace, chvály,
sdílení...

Kde: Střelice

Život v Duchu

– týdenní exercicie

Kdy: 26. 7 – 1.8.2026

Kde: Střelice

**Týdenní exercicie
pro všechny**

přednáší

Kateřina Lachmanová

Kdy: 16. – 22. srpna 2026

Kde: Střelice

KOMUNITA CHEMIN NEUF

Školní 1, Tuchoměřice, 252 67, tel. 220 199 441, sekretariat@chemin-neuf.cz, Místem konání akcí, pokud není uvedeno jinak, je klášter v Tuchoměřicích u Prahy. Více informací a registrace na: www.chemin-neuf.cz

EXODUS

Letní křesťanský tábor pro mládež 14–18 let
Kdy: 1. – 7. 7. 2026
Kde: v Tuchoměřicích

JERICHO – Rise 'n' Shine

Letní křesťanský tábor pro mládež 18–30 let
Kdy: 1. – 7. 7. 2026
Kde: v Tuchoměřicích

Duchovní cvičení

Duchovní cvičení v tichu podle sv. Ignáce
Kdy: 12. – 19. 7. 2026
Kde: Tuchoměřice

Duchovní cvičení Kána

Kdy: 26. 7. – 1. 8. 2026
Kde: Velehrad
www.kana4you.cz

Welcome to Paradise

Kdy: 2. – 7. 8. 2026
Kde: opatství Hautecombe ve Francii
Letní křesťanský festival na téma Holiness, no less

Charismatické modlitební setkání

Kde: Tuchoměřice, klášter
Kdy: každé úterý v 19:45 hodin

Kde: Náchod, kostel sv. Michala (u gymnázia)
Kdy: každý druhý čtvrtek v 19 hodin

Kde: Pustá Polom, komunitní centrum
Kdy: ve čtvrtek v 19 hodin

Komunita EMMANUEL

Římskokatolický farní úřad u sv. Tomáše, Lidická 24, 602 00 Brno
www.emmanuel.cz,
e-mail: mladi@emmanuel.cz

Pout' a duchovní obnova v Paray le Monial (Francie)

odjezd autobusem z Brna 25. 7., příjezd 1. 8. Setkání probíhá ve francouzštině, překlad je zajištěn. Více na emmanuel.cz

Adorace moderovaná komunitou Emmanuel

Kde: kostel sv. Petra a Pavla v Batelově
Kdy: každý první čtvrtek v měsíci, www.emmanuel.cz/prvni-patek/



ADRESA REDAKCE:

Charismatická obnova, z.s.
Národní 8, 110 00 Praha 1
E-mail: effatha@cho.cz

WEBOVÉ STRÁNKY CHO
www.cho.cz

Finanční příspěvky: Časopis vychází jen díky příspěvkům čtenářů. **Náklady** na 1 ročník (tj. 3 čísla Effathy), výrobu i distribuci činí cca 150 Kč. **Platbu** lze provést převodem na účet 450718001/5500, var. symbol 101, nebo u stolku Effathy na Konferenci 2026 v Brně.

KOORDINÁTOR KCHO v ČR

Marcela Dubská,
Tetčická 646/67, Střelice 664 47
E-mail: koordinator@cho.cz



KONFERENCE CHARIS

Výstaviště Brno
8.–12. července 2026

Motto: „**Především chraň své srdce, vždyť z něho vychází život**“ (Př 4,23)

Účinkující:

Braňo Letko a Lámačské chvály, P. Vlastimil Kadlec, P. Stanislav Pacner, P. Jozef Mihok, David Novák, Katka Lachmanová, prof. Pavel Hošek, P. Bernard O. Mléčka, P. Jakub Sadílek, David Loula, s. Vlasta K. Čaplová a další

Vstup pro pěší vchodem G2 z ulice Hlinky, vjezd pro auta 4. bránou Výstaviště Brno
Informace a přihlášky na www.konferencecharis.cz nebo na tel. 777 087 736

Středa 8. 7. doprovází: Chapela

od 12.00 registrace v pavilónu F v areálu Výstaviště Brno
19.00 **mše sv. na Výstavišti Brno** (arcibiskup Josef Nuzík)

Čtvrtek 9. 7. doprovází: Chapela

9.00 **modlitba chval**
9.45 **„Především chraň své srdce...“** (Přisl 4,23) – P. Vlastimil Kadlec
– po přestávce **modlitba**
15.00 **Odpouštět chceme, ale jak?** – P. Stanislav Pacner
16.45 **mše sv.** (P. Jan Berka)
19.30 **večer chval s Chapelou / pro mladé: „Bohem přijatí a milovaní“**

Pátek 10. 7. doprovází: Chapela

9.00 **modlitba chval**
9.45 **„Odpusť nám, jako i my odpouštíme“** – P. Jozef Mihok
– po přestávce **adorace** (komunita Blahoslavenství + Chapela), **zpovídání**
15.00 **„Nezarmucujte Ducha Božího“** (Ef 4,30n) – David Novák
16.45 **mše sv.** (P. Christophe Jakob)
19.30 **Paralelní večerní programy na různých místech v Brně:**

- 1) **„Zazáří ti Kristus“** (evangelizace ad intra) – Lámačské chvály – Výstaviště Brno, pavilón F
- 2) **Pravé a falešné vlastenectví** – prof. Pavel Hošek – kostel sv. Michala
- 3) **Sv. František – muž pokoje** – P. Bernard O. Mléčka – kostel sv. Janů (minorité)
- 4) **SANTIAGO čili sv. Kuba** – divadlo Polárka – kostel sv. Jakuba
- 5) **posezení s přáteli s cimbálovou muzikou** – Výstaviště Brno, pavilón V

Sobota 11. 7. doprovází: Lamačské chvály

9.00 **modlitba chval**
9.45 **Ideologické příkopy** – Katka Lachmanová
– po přestávce **modlitba**
15.00 **Usmíření křesťanů** – P. Jakub Sadílek, David Loula, s. Vlasta K. Čaplová
16.45 **mše sv.** (P. Jakub Sadílek)
19.30 **modlitba za účastníky** – P. Jozef Mihok, s. Lucia Kopasová, Katka Lachmanová

Neděle 12. 7. doprovází: ForHim

9.00 **modlitba chval**
9.45 **Žehnejte, neproklínejte** (Ř 12,14) – pásmo svědectví
11.00 **mše sv.** (biskup Pavel Konzbul) a závěr konference

Změna programu vyhrazena! Aktuální rozpis najdete na internetu: <http://www.konferencecharis.cz>
Paralelní dětský program pro děti od 4 let. Účast je možná také na části programu.



Peter Scazzero

Emočně zdravé učednictví. Od povrchního křesťanství k hluboké proměně

Zatím nejnovější a možná i nehlubší dílo autora Emočně zdravé spirituality a příbuzných titulů.

Paulínky, brož., 328 s., 369 Kč

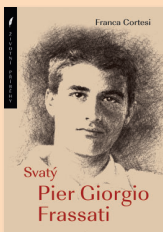


Michelle Moran

Evangelizace s odvahou a citem

Povzbuzení a spousta praktických podnětů od spoluzakladatelky komunity Sion v Londýně, která se věnuje evangelizaci již několik desetiletí.

Paulínky, brož., 136 s., 220 Kč



Franca Cortesi

Svatý Pier Giorgio Frassati

První životopis vysokoškoláka z Turína, který zemřel v pověsti svatosti v r. 1925 a byl kanonizován vloni v září spolu s Carlem Acutisem.

brož., 144 s., 249 Kč, Paulínky



Osvaldo Poli

Můj život beze mě

Vezmi svůj život do vlastních rukou

Jak se nenechat nikým manipulovat, jak znovuobjevit svou vlastní vůli, názory, pocity a potřeby a vnitřně rozkvést.

Paulínky, brož., 264 s., 299 Kč

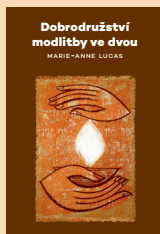


Patrick Reis

Svatí charismatici

Autor uvádí příklady toho, jak žili známí světcí z „nadpřirozené dimenze“ a jak lze zakoušet něco podobného i v 21. století.

Doron, brož., 160 s., 319 Kč



Marie-Anne Lucas

Dobrodružství modlitby ve dvou

Manželé Lucasovi se už léta věnují doprovázení jiných manželských párů a nabízejí své bohaté zkušenosti se společnou modlitbou.

Doron, brož. 156 s., 299 Kč



Marie

a Olivier Malcuratovi

Svatý Pier Giorgio Frassati (komiks)

Sto let starý příběh sympatického italského světce, který zůstává neprávem ve stínu Carla Acutise.

Doron, váz., 48 s., 349 Kč



Františka Loubat

Příběh Mary's Meals (komiks)

Jde o Magnusovu knihu Bouda, která krmí miliony dětí převyprávěnou formou komiksu pro náctileté, které tohle krásné dílo zajímá, ale tlustou knihu neučtou.

Doron, brož., 128 s., 299 Kč

